

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1992

гр. София, 15.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 167 СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ

като разгледа докладваното от КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ Гражданско дело № 20231110155609 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от Ц. Н. Д. срещу М на ос и в

Съдът, след като констатира, че исковата молба отговаря на изискванията на закона, предявеният иск е процесуално допустим, изпълнена е процедурата по чл. 131 ГПК, и с оглед направените доказателствени искания и на основание чл. 140, ал. 1 ГПК, чл. 140, ал. 3, изр. 1 ГПК, вр. чл. 146 ГПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗГОТВЯ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД:

I.Обстоятелствата, от които произтичат претендираните права и възражения:

-

Ищецът извежда съдебно предявените субективни права при твърденията, че със Заповед № РД-399/20.05.2019 г. на министъра на околната среда и водите бил обявен конкурс за длъжността „директор“ в РИОСВ – Ш, като минималните изисквания, на които трябвало да отговарят кандидатите били следните: висше образование, минимална степен – магистър по икономика, право или технически науки, професионален опит – минимум 3 години на ръководна длъжност и/или 7 години опит в областта на анализи, управление, мониторинг и контрол. На 04.06.2019 г. ищцата подала заявление за участие в така оповестения конкурс, тъй като към този момент заемала длъжността „директор“ на РИОСВ – Ш, а преди това, считано от м.02.2006 г. заемала различни длъжности в РИОСВ – Ш. На 06.06.2019 г. С. Х.И също подала заявление за участие в конкурса, към което приложила: декларация по чл. 19, ал. 6 ЗА; декларация за обработка на личните данни; копие на диплома за висше образование – серия ШУ 2013, образователно – квалификационна степен „магистър“ по специалност „химия“ от факултет по природни науки гр. Ш към Шски университет „Еп. Константин Преславски“ и др. Към заявлението си И не приложила документи, които да удостоверяват притежавано от нея висше образование, минимална степен – магистър по икономика, право или технически науки. Със заповед от 28.06.2019 г. на министъра на ОСВ, на основание чл. 94 КТ, била определена комисия, която да проведе обявения конкурс за директор на РИОСВ – Шумен, като съгласно т. II.2 от заповедта, комисията имала задължението да допусне до участие във втория етап на конкурса

кандидатите, които предоставили всички необходими документи и отговаряли на минималните изисквания за заемане на длъжността. С протокол от 28.06.2019 г. комисията не допуснала до конкурса С. И, тъй като представените документи не удостоверявали изискването за професионален опит, а именно: минимум 3 години на ръководна длъжност и/или 7 години опит в областта на анализи, управление, мониторинг и контрол. В тази връзка на 09.07.2019 г. С. И възразила срещу недопускането ѝ до конкурса, като приложила копия на: извадка на служебна книжка, издадена от РИОСВ-Шумен; извадка на трудова книжка; извадка от удостоверение от община Панагюрище; удостоверение от община Шумен. Още същия ден комисията заседавала, като съгласно протокол № 2 от 09.07.2019 г. жалбата на И била допусната и разгледана по същество, като *„след подробен преглед на подадените документи и удостоверения от г-жа С. И, бе установено, че същата отговаря на минималните и специфични изисквания за заемане на длъжността директор на РИОСВ-Шумен“*. С протокол № 4 от 15.08.2019 г. на комисията били изготвени окончателните резултати от проведения конкурс, които били докладвани на министъра на ОСВ с доклад от 19.08.2019 г., като така проведения конкурс приключил с класиране на С. Х.И на длъжността. Видно от същия протокол, утвърден от министъра на ОСВ, ищцата била класирана на второ място с резултат 9,75 – определен сред третия етап на конкурса – интервю, вследствие на което трудовото ѝ правоотношение било прекратено. С трудов договор от 20.08.2019 г. на министъра на ОСВ, класираният на първо място участник в конкурсната процедура – С. Х.И била назначена на длъжността „директор“ на РИОСВ – Шумен. Последните факти били основание за редица злостни коментари спрямо ищцата както сред обществеността на област Шумен и Търговище, така и във форумите на електронните медии. Това обстоятелство създадо на ищцата поредица от изключителни по своя характер неприятни преживявания в общуванията ѝ с бивши колеги, приятели и обикновени познати – загубила в голяма част от тях елементарното професионално приятелство и уважение, започнали да я отбягват, сменила настоящия си адрес и напуснала града, в който живеела през последните повече от 15 години, което повлияло сериозно и на личните ѝ отношения с нейната сестра, родители и партньор, вследствие на което претърпяла значителни неимуществени вреди в периода от 21.08.2019 г. до 03.11.2020 г. Ето защо моли съда да осъди ответника да ѝ сума в размер на 10 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди в периода от 21.08.2019 г. до 03.11.2020 г., причинени от незаконосъобразни действия и бездействия на длъжностни лица на МОСВ, при или по повод изпълнението на възложената им работа, които участвали в комисията по провеждането на конкурса за „директор“ на РИОСВ – Шумен през 2019 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът, чрез юрк. К.-Н – Николова, е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск по основание и размер. Оспорва твърденията на ищцата, че е претърпяла неимуществени вреди от незаконосъобразни действия и бездействия на служителите на МОСВ, участвали в комисията по провеждането на конкурса за „директор“ на РИОСВ – Шумен през 2019 г. Поддържа, че не е налице твърдяната деликтна отговорност, по въведената претенция с исковата молба, по отношение на твърденията за настъпили неимуществени вреди поради избиране на друг кандидат за обявена позиция. Твърди, че по повод въведени оплаквания за причинени неимуществени вреди по реда на ЗОДОВ от ищцата за същата конкурсна процедура било образувано адм. д. № 3639/2021 г. по описа на АССГ, по което бил постановен окончателен съдебен акт, видно от който твърдените от ищцата неимуществени вреди останали недоказани при същите оплаквания, но за различен времеви период. Поддържа, че в случая не било налице незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, което било потвърдено и от състав на Върховния административен съд. Ето защо моли съда да отхвърли предявения иск като неоснователен и недоказан. Претендира разноски.

II. Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 49 вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД за осъждане на М на ос и вда заплати на Ц. Н. Д. сумата в размер на **10 000 лв.**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди в периода от 21.08.2019 г. до 03.11.2020 г., причинени от незаконосъобразни действия и бездействия на длъжностни лица на М на ос и в при или по повод изпълнението на възложената им работа, които участвали в комисията по провеждането на конкурс за „директор“ на РИОСВ – Шумен, обявен със Заповед № РД-399/20.05.2019 г. на министъра на околната среда и водите, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

III. Разпределяне на доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти:

При така релевираните твърдения възникването на спорното право се обуславя от осъществяването на следните материални предпоставки (юридически факти): 1/ деяние (действие или бездействие), 2/ вреда, 3/ противоправност на деянието, 4/ вина и 5/ причинната връзка между противоправното и виновно поведение на дееца и настъпилите вреди.

За да се ангажира отговорността на ответника по чл. 49 вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД, следва да се установят от ищеца освен посочените по – горе общи предпоставки, при които за определено лице би възникнала деликтна отговорност, така и допълнителният факт на възлагане на работа на деликвента от ответника и причиняване на вредите при или по повод тази работа.

УКАЗВА на ответника, че в негова доказателствена тежест е в условията на обратно доказване да обори презумпцията по чл. 45, ал. 2 ЗЗД.

IV. По доказателствата:

ДОПУСКА представените с исковата молба и отговора на исковата молба документи като писмени доказателства по делото.

ДОПУСКА събирането на поисканите от ищеца гласни доказателства чрез разпит на двама свидетели, при режим на довеждане в първото по делото съдебно заседание, които да дадат показания относно обстоятелствата, посочени в исковата молба.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателственото искане на ищеца за допускане на съдебна експертиза, тъй като не е необходимо за правилното решаване на спора.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателственото искане на ищеца по чл. 190 ГПК, тъй като не е необходимо за правилното решаване на спора.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 145, ал. 3 ГПК приканва страните към спогодба като им указва, че съгласно чл. 78, ал. 9 ГПК при приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, като направените разноски си остават за страните, както са ги направили, ако не е уговорено друго и спорът ще се разреши в по-кратки срокове.

Съдът уведомява страните, че за намиране на решение на спора си могат да използват и процедура по медиация. Така те спестяват време, усилия и средства – отпада нуждата от събиране на доказателства, а при постигане на спогодба, ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса – чл. 78, ал. 9 ГПК.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите, който може да бъде видян на електронен адрес: <http://www.justice.government.bg>. Медиацията е платена услуга.

Към Софийски районен съд работи Програма „Спогодби“, която предлага безплатно провеждане на процедура по медиация, от която страните също могат да се възползват.

Повече информация за Програма „Спогодби“ можете да получите всеки работен ден от 9:00 до 17:00 часа от Мариана Николова на тел. 02/8955423 или на ел. адрес: spogodbi@src.justice.bg, както и в Центъра за спогодби и медиация на адрес: гр. София, бул. „Цар Борис III ” № 54, ст. 204.

ПРЕПИС от отговора на ответника да се връчи на ищеца, който може да изрази становище и да ангажира доказателства във връзка с него до първото по делото съдебно заседание.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 146, вр. чл. 140, ал. 3 ГПК, на страните да се връчи препис от настоящото определение за насрочване, ведно с проекта за доклад по делото, като те могат да вземат становище по него и дадените със същия указания, най-късно в първото по делото съдебно заседание.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 14.03.2024 г. от 14:30 ч., за която дата и час да се призоват страните с посочените по – горе преписи.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____